

В связи с тем, что усвоение польского языка является очень сложным мыслительным процессом, необходимо относиться к процессу и результатам учебы с должным терпением. Родителям рекомендуется систематически контролировать выполнение домашних заданий; интересоваться тем, что нового узнал ребёнок на уроке польского языка; помогайте детям готовиться к урокам; обращайтесь внимание на особенности памяти и мышления ребёнка.

Обучение младших школьников польскому языку как иностранному требует трудолюбия и большой заинтересованности в результате. Таким образом, основными особенностями обучения польскому языку на начальном этапе является организация взаимной работы учителя с учениками, основанной на доверительности и непринужденности общения, свободе для самовыражения. Главное в отношениях ученика и учителя — вера в силы детей. Ребенок развивается только в деятельности. Процесс обучения — двусторонний процесс. И результат этого процесса во многом зависит от позиции самого ребенка, его активности. А объединение в этом процессе активности педагога и ребенка является наиболее целесообразным, ведущим к повышению уровня познавательной активности.

ЛИТЕРАТУРА:

1. Польский язык: что удивляет иностранцев // Беларуская думка [Электронный ресурс]. — 2009. — Режим доступа: http://beldumka.belta.by/isfiles/000167_937036.pdf. — Дата доступа: 06.10.2015.
2. Особенности обучения иностранному языку в начальной школе // Иностранные языки [Электронный ресурс]. — 2009. — Режим доступа: <http://iyazyki.prosv.ru/2014/05/foreignstudy-preschool/>. — Дата доступа: 06.10.2015.
3. Учим ребёнка языку // NativeEnglish [Электронный ресурс]. — 2011. — Режим доступа: <http://www.native-english.ru/articles/babyenglish>. — Дата доступа: 06.10.2015.
4. Как выучить иностранный язык самостоятельно? // Langopedia [Электронный ресурс]. — 2015. — Режим доступа: <http://langopedia.ru/>. — Дата доступа: 06.10.2015.

АРГАТЫЗМЫ Ў БЕЛАРУСКОЙ МОВЕ

УА «Гродзенскі дзяржаўны медыцынскі ўніверсітэт»

Кафедра рускай і беларускай моў

Варанец В.І.

Аргатызмы – гэта сацыяльна абмежаваныя ў сваім ужыванні словы, якія з’яўляюцца эмацыянальна-экспрэсіўным выражэннем таго, што стылістычна нейтральна абазначаюць народнымі словамі.

Аргатызмы запазычаны з розных сацыяльных, прафесійных дыялектаў. У семантычна пераробленым выглядзе выкарыстоўваюцца ў прастаноўі, захоўваючы экспрэсіўную афарбоўку. Досыць часта аргатызмы выкарыстоўваюцца ў мове мастацкай літаратуры як сродак сталістычнай характарыстыкі, часцей у мове герояў, а таксама ў аўтарскай мове пры сказальным стыле выкладання зместу. Такое выкарыстанне аргатызмаў асабліва было ўласціва пісьменнікам першай паловы дваццатага стагоддзя, чые творы характарызуюцца прастаноўна-зніжаным стылем. Крытыка досыць часта азначае аргатызмы як элемент скажэння і засмечвання літаратурнай мовы.

Аргатызмы трэба адрозніваць ад прафесіяналізмаў. Для аргатызмаў уласцівы наступныя рысы:

заўсёды прадстаўляюць словы, якія з'яўляюцца не асноўнымі, а паралельнымі абазначэннямі той ці іншай з'явы рэчаіснасці;

усім аргатызмам, у адрозненне ад прафесіяналізмаў, уласціва яркая экспрэсіўна-сталістычная афарбоўка;

зыходзячы з дадзенай экспрэсіўна-стылістычнай афарбоўкі аргатызмы маюць больш шырокае распаўсюджванне і свабодна пераходзяць з таго ці іншага арга ў прастаноўе – не звязаную літаратурнымі нормамаі гутарковую мову.

У той жа час прафесіяналізмы – гэта спецыяльныя словы, якія выкарыстоўваюць у штодзённым жыцці прадстаўнікі той ці іншай прафесіі. Яны з'яўляюцца неафіцыйнымі назвамі спецыяльных з'яў і разуменняў прафесіі, складаюць так званы прафесійны слэнг. Прафесіяналізмы з'яўляюцца сінонімамі прафесійных назваў і спецыяльных паняццяў.

Трэба адзначыць, што аргатызмы займаюць значнае месца з мове школьнікаў і студэнтаў, і ў прыватнасці студэнтаў медыцынскіх універсітэтаў:

сінгар (у значэнні “алкаголікі”), батон (у значэнні “ягадзіца”), бошка (у значэнні “галава”), бухло (у значэнні “спіртныя напоі”), вавёрачка (у значэнні “вар’яцтва”), глюк (у значэнні “галюцынацыя”), даць дуба (у значэнні “памерці”), дэпра (у значэнні “дэпрэсія”), жмур (“у значэнні “нябожчык”), хаўчык (у значэнні “ежа”), шырацца (у значэнні “калоць наркатычныя прэпараты”).

Сталае ўжыванне ў штодзённай мове аргатызмаў можа прывесці да паступовай падмены прафесійных тэрмінаў урача словамі такога тыпу, што, безумоўна выклікае негатыўную рэакцыю пацыента, недавер да прафесійных якасцей доктара.

Як бачым, аргатызмы паводле сваіх экспрэсіўна-стылістычных якасцей блізкія да вульгарызмаў і з іх ужываннем у мове трэба рашуча змагацца.